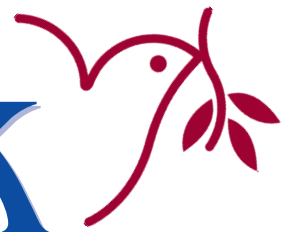

Békehírmők

2012. február 12.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 7. SZÁM

Amerikai nagykövet díja a baptistáknak

Eleni Tsakopoulos Kounalakis amerikai nagykövet ma délután, az aktív állampolgári magatartás éve eseménysorozat nyitó rendezvényén első alkalommal a Baptista Szeretetszolgálatnak adta át a Tevékenyen a közösségért elnevezésű díjat.

A nagykövet John Fitzgerald Kennedy elnökre utalva arra bátorított, hogy ne azt kérdezzük, hogy mit tesz

értünk a hazánk, hanem azt, hogy mit tehetünk együtt az emberekért.

„Az aktív állampolgárság nem pénzről, státusról vagy képességekről szól, hanem a szívről és az akaratról” – mondta a díjat átvevő dr. Szilágyi Béla főigazgató.

Megerősítette, hogy a Baptista Szeretetszolgálat számára egyaránt fontos a hit és a szakértelem, hitvallá-

sa mindkét az marad, hogy a lehetetlen lehetőségessé válik, ha hiszünk benne.

A díjátadón jelnyelven szólalt meg a szeretetszolgálat nemrég felkért jószolgálati nagykövete, Weisz Fanni hallássérült szépségkirálynő, aki maga is sokat dolgozik a hátrányos helyzetű közösségek érdekében.

(baptistasegely.hu)

Fenntartható vágyak!

Húsz éve folyamatosan vesszük fel minden évben a kölcsönöket, mert jobban, kényelmesebben akarunk élni, mint amennyire a munkavégzésünk feljogosít. Összevagyultunk egy uzsorás, kufár társasággal, és most csodálkozunk? Döbbenetes, a hiánycél évente csak 3 százalék?! Aki korpa közé keveredik, azt megesszik a disznók. Fojtogatnak a bankárok? Nem kellett volna felvenni a kölcsönöket!

Keseregni fölösleges! Eső után köpnyeg! Mi a megoldás? – kérdezik itt is, ott is. Nem az a kérdés, hogy a múltban mit kellett volna tenni, hanem itt és most mit kell tennünk?

A cári Oroszország az uzsorás bankárok karmai között vergődött, ezért a fényűző életmódhoz szokott vezető réteget a nagy októberi forradalomban elhajtotta és nagyrészt mint halálos ellenségét kiirtotta. Milliók és milliók haltak meg és nyomorodtak meg, és nem csak Oroszországból.

Németország a fojtogató pénzügyi örvényből próbált kitörni, és végül Hitler vezetésével egy világégés szörnyű kataklizmájába rántotta az emberiséget. Nemcsak a politikusok és a katonák, de a pénzvillág bűne is volt a második világháború!

(Folytatás a következő oldalon)

A bátorság ragályos.

Ha akad egy, aki bátran kiáll, a többiek gerince is kiegyenesedik.

(Billy Graham)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Engedelmeskedjete egymásnak, Krisztus félelmében! »A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.« Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. De ti is, mindenki egyenként úgy szeresse a feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje a férjét!” (Efézus 5,21.31-33)

A HÉT GONDOLATA

A férj feladata nagy és nehéz, saját erő nem elég ehhez. A feleség feladata sokoldalú, és tele van nagy kihívásokkal. Jézusnál van a segítség mindkettő számára, mert ő nemcsak példaképünk és tanítónk, hanem erőforrásunk és bölcsességünk is. Aki tőle vesz, az megtanulja megérteni a nagy titkot, és feladatát teljesíteni.

Mit jelent az, hogy engedelmeskedni? Azt, hogy magunkat adjuk valakinek. Mit jelent az, hogy szeretni? Azt, hogy magunkat adjuk valakiért. A házassággal együtt jár az átalakulás fájdalma, a független „én” átadja helyét a kölcsönösen egymástól függő „mi”-nek. (Nemeshegyi Zoltán, Ócsa)

A HÉT GYAKORLATA

A héten csak abban gyakoroljuk magunkat, ami a saját feladatunk a párkapcsolatunkban, a házasságban, és hagyjuk meg a másik feladatáról való gondolkodást a társunknak!

A HÉT IMÁJA

Uram! Segíts nekünk, hogy mindig emlékezzünk arra a napra, amikor megismerkedtünk és megszerettük egymást! Segíts mindig meglátni a jót a társamban! Segíts, hogy közösen tudjuk megoldani gondjainkat! Segíts kimondani egymás iránti érzéseinket! Tudjunk bocsánatot kérni egymástól! Uram, kezeldbe adjuk házasságunkat! Ámen

(Forrás: internet)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 15-én**, szerdán 10–14 óra között a Budapesti Egyházkerület aktív, nyugdíjas és rendelkezési állományban levő lelkipásztorait várják az év első **LMK alkalmára az Újpesti Baptista Imaházba**. Az évad jelmondatához kapcsolódva a „Teljes élet lelkipásztorként” gondolat körében Pál apostol szavait választottuk mottóként: „*Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok*” (1Kor 15,10). Kérünk benneteket, hogy részvételeket jelezzétek február 10-ig **Kapitány Zsoltnál** (kapitanyzs@gmail.com vagy +36-20/886-2633)!

♦ **Március 3-án**, szombaton 10–16 óráig regionális **gyülekezetimunkás-találkozót** (GyMT) szerveznek a Budapesti Egyházkerület déli szárnyának lelkipásztorai a Szigetszentmiklósi Baptista Gyülekezet imaházában (Szigetszentmiklós, Kinizsi u. 43.). Délelőtt **dr. Mészáros Kálmán** egyházelnök, egyháztörténész, lelkipásztor „Baptista mártíria” – Hogyan vélekedtek hitelődeink az életben maradás vagy hitben maradás kérdéséről?, valamint „A baptisták állami elismerése”, az új vallásügyi törvény várható hatása egyházunkra címmel tart előadást. A délutáni előadást pedig **Ki Taelhyung Timóteus** (lelkipásztor) tartja A koreai keresztyénység megjelenése a mai közbeszédben (A koreai keresztyén gyülekezetek ébredésének okai) címmel. Minden előadás után van lehetőség a kérdésekre, beszélgetésre. Délben közös ebédre várnak minden résztvevőt. Baptista közösségünk és szolgálataink megújulásáért imádkozva hívunk és várunk minden szolgáló testvért! Az érkezők létszámát február 20-ig jelezzük a vendégfogadó gyülekezetnél (**Lukács Tamás** lelkipásztor: e-mail: ltg952@gmail.com, mobil: 06-20-886-0500)!

Helyreigazítás az Áhítatban

A 2012-es Áhítatunk február 15-i esti áhítatának igéje tévesen jelent meg. Az esti elmélkedés helyes ígerése **1Pt 1,3–7**. (A szerkesztők)

Fenntartható vágyak! (folytatás a címlapról)

A valóság az, hogy mi mindannyian tápláljuk, életjük a kapzsiság ördögét, mi hizlaljuk legyőzhetetlenné! Nem vállalsz gyermeket, így pénzedből nem földet, otthont veszel gyermekednek, jövődet nem fiadra bízod, hanem bankot keresel, olyan emberekre bízod pénzedet, kik a legnagyobb kamatot ígérnek. Persze őket is viszi a bírvágy szelleme, és pénzeddel mint cápák vetik magukat bele a pénz világába. Nincs kegyelem, ha nem sikeres ragadozók, és te pénzedet veszélyben érzed, hát te is könyörtelenül visszaveszed utolsó vasig, és más bankra bízod. Nincs megállás, a tőzsdék, a bankok a pénzvilág modern kártyajátékai, és ha játszatsz, munka nélkül is gazdag lehetsz... de valóban az lehetsz? A fogyasztás, a birtoklás vágya, a gonosz lélek vadászkutyái üznek, hajtanak a vesztedbe.

Az Isten által mindannyiunknak adott anyagi javak bölcs elosztása hatalmas feladat! A múltban ott vannak a félelmetes kudarcok! A kapzsiság, az önzés, a pénz mint pusztító fenévad szedi az áldozatait. Van más megoldás?

Egyetlen elfogadható válasz a mai világ haláltáncára Jézus Krisztus válassza. Kétezer évvel ezelőtt közénk jött, és nem állt le vitázni, kiosztani senkit, hanem szülőföldjén, Názáretben megélte szereteteivel a maga csendes, becsületes munkáséletét. Fenntartható vágyakat állított elénk, egy olyan életformát, mely elérhető, s mely boldoggá is tesz. **Szent Ferenc** már nyolcszáz évvel ezelőtt az ördög ganajának nevezte a pénzt, egyszerű, vidám életútja ma is járható. Fenntartható, tiszta örömek után kell kinyújtanunk a kezünket. Olyan örömek után, melyeket nem esz meg a rozsda, nem rág szét a moly, melyek után másnap nem keserű a szánk íze. Van kiút, van válasz reccsögő, ropogó világunk kérdéseire. Jézus, ha ma közénk jönne, ugyanazt tenné, mint kétezer évvel ezelőtt, szépen megélné a csendes, egyszerű názáreti életét szereteteivel. Dolgozna, alkotna mint ács vagy földműves vagy tanár vagy orvos becsületesen, szorgalmasan, ott a szép szülőföldjén, ahol született.

Meg kell zaboláznunk elsősorban önmagunkban a kapzsiságot, hajtsuk el magunktól a fölösleges fogyasztás, a birtoklás utáni vágyat! Autóinkban nem maximalizálni akarjuk a fogyasztást. A cél egy optimális, takarékos motor, mely kevés üzemanyaggal célba visz. Miért nem ugyanez a cél életed minden területén? Sokszor a kevés is

elég, a szerény, egyszerű megoldás is célravezető. Egy angol polgármester névnapi ünnepségén voltam, szerény, egyszerű vacsora volt a 170 vendégnek: svédasztal kétfajta hússal, háromféle körítéssel, előétel nem volt, a végén mindenki vehetett egyféle süteményből, az italokat mindenki saját kontójára kérhette. Nézttem a kedves 70 éves vendéglátónk egyszerű, természetes, vidám ünneplését, magamban azokra a rendezvényekre gondoltam, melyeket itt a Kárpát-medencében rendeznek, és elszégyelltem magam. Igen, a soktornyos, bádogtetejű házak lakóit lenézzük, de úgazdag rongyrazásban az egész társadalmunk ott liheg a nyomukban. Fölösleges költségekkel akarjuk bizonyítani kiválóságunkat, és balgán magunkat és egész társadalmunkat belerántjuk az adósság szörnyű szakadékába. Egyke, végzős gyerekeink tanévzárójára vagyokat költünk, csak a fényképésznek egy egyszerű ember kéthavi fizetését adjuk gálánsan, mert fontos a látszat. Bűn! Mi vetettünk ágyat a gonosznak, miért csodálkozunk, hogy nyakunkra költözik? Elmennek a fiataljaink? Miért vállalnák az általunk felhalmozott adóssághegyeket?

Nézzétek az ég madarait, a mezők virágait! Van megoldás, adjátok oda a császárnak, ami a császáré, és ti keressetek olyan kincseket, amik megmaradnak az örök életre, mondja a mi Urunk! Ő maga is a názáreti csendes, egyszerű életével bizonyította, hogy szereteteink körében, szülőföldünkön becsületes, egyszerű munkás életet élve a szép természetben boldog lehet az ember. Ez az út, melyet ő is járt, és melyet mi is járva egy fenntartható életet élhetnénk és boldogok lehetnénk. Induljunk el Krisztus nyomában!

Böjte Csaba

Egy százalék

Szeretettel tudatjuk a testvérekkel, hogy az Egyházunk Központi Énekkara szolgálatait segítő közhasznú **Eolhárfa Alapítvány** az idén a 2011. évi személyi jövedelemadó 1%-ával támogatható. Mindazok, akik szeretik és támogatni kívánják az énekkar munkáját, illetve környezetükben ismernek olyanokat, akik örömmel tennék ezt, a következő névre és adószámra rendelkezhetnek adójuk egy százalékáról:

A kedvezményezett adószáma: 18110252 - 1 - 41 A kedvezményezett neve: EOLHÁRFA ALAPÍTVÁNY

Anno Domini 2011–2012

(az egyházi statisztika margójára)

Egyházunkban is, gyülekezeteinkben is a számvetés idejét éljük. Visszatekintünk az előző évre, és krónikát írunk. Mit tettünk, milyen terveket váltottunk valóra, milyen dolgaink maradtak befejezetlenek. Ha papírra vetjük eredményeinket, és elkészítjük a statisztikákat, létszámok, adatok jelennek meg előttünk. A gyülekezeti tanácskozásokon visszatekintünk, számolgatunk, beszámolót tartunk és terveket fogadunk el.

Készülünk a 2012. évi országos közgyűlésre is, hogy visszatekintve együtt adjunk számot. E sorok írása idején jönnek be a gyülekezetektől a kitöltött statisztikai űrlapok, hogy ezek összesítése után elemezhessük egész közösségünk életét. Összesíthetjük, hogy mennyi tagunk van, lelkigondozottaink, a gyermekek, a fiatalok mekkora tömeget képviselnek. Értékeljük majd, hogy mennyien merítkeztek be, és hányan haltak meg 2011-ben, kik érkeztek gyülekezetünkbe, és kik távoztak onnan más közösségbe, vagy netán hátat fordítva a gyülekezetnek, visszamentek a világba.

Tudom, egy-egy év számadatai önmagukban nem annyira beszédesek, sőt ha összevetjük korábbi évekkkel, és keressük a változás mértékét, akkor sem biztos, hogy helyes következtetéseket vonunk le.

Az igazi hit mindenképpen jelentős növekedéssel jár?

Az élő gyülekezet létszámának biztosan ugrásszerűen kell emelkednie?

Élhetünk-e a statisztikai adatok bűvöletében, vagy végképp figyelmen kívül hagyhatjuk őket?

2011 az Úr éve volt, amibe bennünket is bevont, ahol feladatot bízott ránk, áldást árasztott életünkre, közösségünkre. Bár csak így láthatnánk, így néznénk vissza! Az Úr éve! Az Úr által megnyerhető gyümölcsök éve. Hálaadással tekinthetünk reá.

Megelevenednek az adatlapok, az adatok. Az Úrnak nagy népe, sok baptista gyermeke is van ebben a hazában. J. G. Oncken szavaival élve sok misszionáriusa van, akik Istent képviselik, róla tanúskodnak, érte élnek. Fehérruhások sora jelenik meg előttem. Akik bemerítésében részt vehettem, akiket szolgatársaim merítették be, ismerősök és ismeretlenek egyaránt. Elöttem vannak célba érkezett testvéreim, akik befejezték földi pályájuk járását, megfutották az utat, elérték a célt, otthon vannak a mennyi hazában. Hála értük, jó példájukért!

Megelevenednek a számok, hiszen gyermekek, vasárnapi iskolai csoportok, ifjúságok töltik meg a táblázat újabb celláit. Mennyi odaszántság, milyen nagyszerű gyermeki lelkület, mennyi jóság, szeretet, megbocsátás. Az Úr áldása legyen velük és vezetőikkel!

Az újabb sorok a gyülekezetek vezetőiről szólnak, egy-egy terület felelőseit megnevezve, lakcímét, elérhetőségét megadva. Ki a lelkipásztor, a gyülekezetvezető, a pénztáros, a könyvtérjesztő, a Békehiérnök felelőse? Ki vezeti az ifjúságot, ki fogja össze a gyermekek között végzett munkát?

Körbenézve az imaházban, lelkész-lakásban is adatokat rögzítünk.

A Magyarországi Baptista Egyház maga mögött tudja az Úr 2011. évét. A részletes elemzésekkel a közgyűlési kiadványunkban találkozhatunk, ami az április 28-i országos választó közgyűlésre kerül kiadásra. Most még az összesített adatok ismerete nélkül a helyi, a gyülekezeti számadatokért adjunk hálát az Úrnak!

Ha a számok, a visszatekintés nem annyira örömdetes, a Sírmak könyve gyöngyszemeit olvasgatom: „*Már azt gondoltam: Nem lehet reménykednem és bizakodnom az Úrban! Gondolj nyomorúságomra és hontalanságomra, az örömről és a méregre! Mindig erre gondol, és elcsügged a lelkem. De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek: Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. Jó az Úr a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhöz.*” (Jsr 3,18–25)

Hittel indulunk, Istenre figyelve fogyasztjuk 2012 napjait, heteit, hónapjait. Missziós programok sokasága, hitmélítő alkalmak, gyermek- és ifjúsági táborok szerveződnek, gyülekezeti kirándulásokat készítünk elő. Indul a törekvők órája, a házaskör, a nők, a férfiak csendesnapja, konferenciák – mennyi lehetőség.

Minden feladat, próba között átvezet, hogy 2012 is az Úr éve. Eszközök lehetünk benne, de a Lényeg ő maga.

„*Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.*” (1Kor 13,13)

Isten szeretete az a reménység, ami evangelizációkra, az azokra való felkészülésekre bátorít, és ő áldhatja meg a Reménység fesztivált is.

Mészáros Kornél
főtitkár

Kitekintő

Mai nyelven a heidelbergi káté

A heidelbergi kátét 1562-ben fogadták el a Kálvin tanításait követő zsinat. Azóta a reformátusok ezt a hitvallást követik. A Magyarországi Református Egyház tavalyi Generális Konventjének elnökségi ülése határozott arról, hogy a káté szövegét megújítják a közeledő 450 éves évforduló kapcsán. Az erre alakult bizottság a szöveg átdolgozását vállalta. Az elgondolás szerint 2013-ban, a kerek évfordulóra jelenik meg a káté új, egységes szövege. A cél, hogy korszerű nyelvi köntösben, de továbbra is a hitvallás eredeti bibliai szellemében nevelkedjenek az újabb generációk a református gyülekezetekben. (reformatus.hu)

40 éves a bázeli ipari és gazdasági lelkészség A különleges és még a fejlett ipari társadalmakban ma is ritkaságszámba menő ipari és gazdasági lelkészség gondolata a hatvanas évek elején Bazel Szent János városnegyedének református lelkészében, Felix Tschudiban merült fel. Hamarosan tett követte a gondolatot, svájci alapossággal készített elő és folytatták le a bázeli vegyipar képviselőivel a tárgyalásokat. Katolikus részről Andreas Cavelti atya csatlakozott református kollégájához, és 1969-ben már kurzust tartottak lelkészeknek ipari kérdésekről. A lelkési hivatal „filozófiáját” is csakhamar megfogalmazták. Eszerint az ipari és gazdasági lelkészség a keresztyén alapértékeket igyekszik képviselni és megjeleníteni az ipar és a gazdaság területén. Egyrészt igyekeznek felkelteni az egyháztagok érdeklődését gazdasági kérdések, s azok bibliai és más megközelítése iránt, másrészt igyekeznek a munka világának az érdeklődését is felébreszteni az egyház, a keresztyén értékek iránt. Ebben a kölcsönösségben rejlik az ipari lelkészség összekötő hídfunkciója, amely az egyházat és a munka világát köti össze. Mindkét egyház lelkészei egyre jobban beledolgozták magukat a gazdaság- és szociális kérdéskörébe, előadások, kurzusok, beszélgetések, vitafórumok támogatját szervezték meg gazdasági szervezetekben, szakmai iskolákban, vállalkozásoknál. Kínálatukban megjelentek munkahelyi képzések és továbbképzések főként az ipar és a gazdaság területén dolgozók lelkigondozása céljából. (drbl)

Ajándékozásra „születtem”

Egy Suzuki Vagon R+ vagyok. A születési helyem Magyarország. 2001 novemberében gördültem le Esztergomban a gyártószalagról. Pirospozsgásan és örömmel álltam a többiek közé, és máris tervezgetni kezdtük, ki lesz a gazdánk.

2002. januárban Pápara vittek, és egy kedves középkorú (hm... talán kicsit idősebb) házaspár lett a gazdám. Egy halat ábrázoló matricát tettek rám. Némi tanakodás után rájöttem, hogy miért. Állandóan egy nagy Úrról beszélgettek bennem, meg még imádkoztak is. Hozzá, hogy segítsen abban, hogy egyik helyről a másikra vigyem őket. Aztán meg is tanultam a hal jelentését: Jézus Krisztus, Isten Fia, Megváltó. Jaa! Majd elfelejttem, azt is mondták, hogy egy amerikai testvér fizetett ki, és én náluk ajándékban vagyok.

Sokfelé jártunk az országban. Idősödő gazdám sokat prédikált Jézus Krisztusról. Mindig azt mondta, hogy az üdvösség Isten ajándéka. Ezek szerint én is ezért lettem ajándék. Juj, de jó! Úgy ragyogok örömben, mikor erre gondolok.

Időnként el-elmentünk egy konferenciára. Talán valami 25 plusznak hívták vagy hogyan? Megnézegettek ilyenkor. Egyszer Pápán egy mankós férfi is belém ült, meg a felesége. Nagyon örültek, mikor a gazdasszonyom elvitte őket városnézésre. Azt mondták, nekik is milyen jó lenne egy ilyen autó.

Egy idő után kisebb városba költöztünk. Már kevesebbet jártunk erre-arra.

Egyszer egy szép nyári napon vendégek érkeztek hozzánk. A nyitott garázból hallottam, hogy autókról beszélgetnek. Érdekelni

(Folytatás a következő oldalon)

Szellemi zoológia Jónás próféta cethala

„Az Úr pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást.” (Jón 2,1)

Tudjuk, hogy Jónás próféta esete a cethallal évezredek óta elkeseredett viták tárgya volt a hitetlenkedő tudós emberek között. Hogy megtalálhasuk a kérdésre a leghelyesebb és legmegnyugtatóbb feleletet, ez alkalommal a cethalak országába hajózunk el.

Bevezetőként elmondok egy párbeszédet. Gyönyörű júliusi vasárnap volt. Az udvaron ültem egy szilvafa alatt a lócán, amikor az udvarunkba lépett egy ember, és egyenesen felém tartott. Gimnáziumi számtantanár volt. Leült mellém és beszélni kezdett: „Én egy különös kérdéssel jöttem magához, amely régóta gyötör engem. Mivel ön ismeri a Szentírást és a dolgok tudományos oldalát is, talán meg tudja nyugtatni a lelkemet. Én olyan ember vagyok, aki szenvedélyesen szeretem a tudományt. Nagyon tisztellem az Újszövetség erkölcsstanát, amelyhez hasonló nincs a földön, de Jónás próféta történetével soha az életben nem tudok egyetérteni. Hogy tudtak beleírni a Bibliába olyan mesét, hogy a cethal benyelte Jónást? Hiszen minden művelt ember tudja, hogy a cethalnak szűk a torka, és csak apró halakkal meg rákokkal tud táplálkozni. Hát ez a mese le is rombolta előttem az Ószövetség tekintélyét örökre!”

Én így válaszoltam: „Nagyon örülök, uram, a jövetelenek, valamint az ön és Jónás próféta között kirobbant konfliktusnak. Csendesedjék le és hallgassa meg e kérdésben *Alfréd Brehm*nek, a nagy német zoológusnak idevonatkozó magyarázatát. Engem is ifjúkorom óta foglalkoztatott Jónás próféta esete. Megszereztem A. Brehm műveit, olvasni kezdtem a cetek családjához tartozó tengeri emlősökről, és kerestem közöttük Jónás cethalát. Tudtam, hogy mely követelményeknek kell megfelelnie ennek a cethalnak:

1. A Földközi-tenger lakója.
2. Hajók közelében tartózkodik a víz felszínén.
3. Áldozatát egészben nyeli le, anélkül, hogy fogaival megsértené.
4. Igen tárg toroknyílással rendelkezik.
5. Gyomra óriási, benne a légnyomás normális, valamely részében emésztési folyamat nem zajlik.

Áttanulmányoztam 27-fajta fogas delfin-cetet, 16-féle fog nélküli óriás bálna-cetet, s a következő következtetésre jutottam:

A fog nélküli cetek avagy bálnák igen nagy méretűek, 30-40 m hosz-

szúak, de a torkuk rendkívül szűk. Ez oknál fogva az ő élelmük valóban csak apró hal és rák lehet. Az óriás cetek az északi félteke nyílt óceánjaiban élnek, tehát egy sem nyelhetette be közülük Jónást a Földközi-tengeren.

Következett az ámbráscet, a fogas cetek legnagyobb képviselője, amely 20-30 méter hosszú. Ő a nyílt, de meleg óceánok lakója, ahol bőséges mennyiségben áll rendelkezésére kedvenc eledele: a tengeri polip. Ezekkel a félelmetes, sokkarú tengeri szörnyekkel vívja elkeseredett csatáit a tengerek fenekén, akár 2000-3000

méternyi mélységekben. Ezekből a gigászi párbajokból mindig az ámbráscet kerül ki győztesen. Bár Izrael államnak egyik postabélyegén Jónás próféta egy ámbráscet gyomrában van ábrázolva, határozottan kijelenthetjük, hogy a zoológia tudományos adatai szerint Jónás prófétának soha nem lehetett semmi köze az ámbráscethez. Ez a tengeri emlős sosem élt a Földközi-tengerben, hajókat sosem kísért, s a tenger felszínén élelem után nem vadászik. A legsúlyosabb bizonyíték pedig az, hogy az ámbráscet áldozatát rettenetes fogazatával először szétmorzsolja, s azután nyeli el.

Tanulmányozva tovább a fogas delfincetek népes családját, megtaláltam benne e csoport legtokéletesebb és legszebb képviselőjét: a kardszárnyú delfint (latin neve: *Orca orca*). De az »orka« nemcsak a legszebb testalkatú és mozgású delfin, hanem a legvérengzőbb is. Joggal nevezik őt a hajósok minden tengeri állat gyilkosának. Most az Atlanti- és Csendes-óceán északi térségeit lakja, de néha levándorol egészen Anglia és Franciaország partvidékéig is. Az ókori római zoológusok feljegyzései pedig

arról tanúskodnak, hogy az ószövet-ségi időkben a Földközi-tenger vize pezsgett e tengeri ragadozók tömegétől. Buzgón követték itt a hajókat, s benyeltek mindent, amit a hajóról a vízbe dobáltak az emberek. Habár az orkának sok és éles foga van – 50 db –, áldozatát sosem zúzza szét, hanem egészen nyeli le. Teste hossza eléri a 10 métert, torka pedig akkora, hogy nemcsak embert, hanem 2-3 mázsás fókákat is el tud nyelni. Gyomra három szakaszból áll. Az első kamra valószínűleg élelemgyűjtő raktár szerepét tölti be. Fala szaruszerű kemény anyaggal van borítva, és nem mozog. Itt nem működnek savképző mirigyek, emésztési folyamat nem zajlik, a légnyomás normális. Egy tudós bálnavadász, *Eschricht* egyszer egy hatalmas méretű kardszárnyú delfint talált a tenger vizén, amely a torkában rekedt jókora fókától megfulladt. Amikor felnyitotta a rabló gyomrát, abban már fel volt halmozva 14 foka és 13 kis delfin. Egy foka súlya 2-3 mázsa, a delfiné ugyanannyi. Ezek szerint az első kamrában már be volt gyűjtve legkevesebb 50 mázsa hús. A raktár megtöltése után megnyílik a második kamrába vezető ajtó. Ez a »zúzómalom«, ahol a falak mozgásával és a savak működésével megkezdődik az áldozat durva zúzása, morzsolása. Innen majd továbbmozog a durva

massza a harmadik kamrába: a laboratóriumba. Itt vegyi folyamatok segítségével már finom péppé alakul a táplálék.

Minden bizonnyal ez volt az a nagy hal, amely a tudományos leírások fényében minden követelménynek megfelelt Jónás próféta életének a megmentésekor. Jónás próféta esete egyébként fényesen igazolja azt a bibliai igazságot, hogy Isten talál kivezető utat övéi számára bármilyen életkörülmények között. Képes megmenteni szolgája életét a tenger legvérengzőbb szörnye által is, ahogy Jób könyve mondja: »A pusztulást és drágaságot neveted, és a fenevadaktól sem félsz. Mert a mezőn való kövekkel is frigyled lesz, és a mezei vad is békességben lesz veled.« (5,22–23) Isten megjelenik a legégetőbb pillanatban, az éjszaka »negyedik szakában«, és kíséreti a bajból azt, aki türelmesen vár rá.

Kedves kolléga úr! Elfogadható-e az ön számára Brehm zoológus leírása Jónás próféta cethaláról? – tettem fel a kérdést vendégemnek. »Ó, én sosem olvastam a cetek életéről ezt a gyönyörű és érdekesítő értekezést. Minden szót tudomásul vettem, s kijelentem, hogy soha többé nem fogok kételkedni a Szentírás tanításában« – felelte vendégem, a számtan tanára.

Virágh Ádám
(Vetés és Aratás)

Gyémántmenyegző Orgoványon

2011. november 20-án, vasárnap délelőtt az Orgoványi Baptista Imaházban köszöntötte a család és a gyülekezet *Fekete Béla* és *Kiss Margit* testvéreket házasságkötésük 60. évfordulója alkalmából. 1951. november 21-én léptek frigyre ugyancsak ebben az imaházban *Lőrinc Imre* akkori lelkipásztor szolgálata által. Azóta eltelt 60 év, de testvéreink az előrehaladott kor és felmerülő testi gyengeségek ellenére is hűségesen követik az Urat, és részt vesznek a gyülekezet életében imádkozva és felelősséget érezve, hordozva. A család nagy szeretettel és gondossággal veszi körül őket. Mindennapjaikat megvidámítja a kis dédunoka, *Zsóka* szeretete és gyermeki hite. Az ünnepi istentiszteleten *Szlovák Tibor* lelkipásztor a Kolossé 3,14–17 néhány aktualizált igéi üzenetével köszöntötte az ünneplő házaspárt. Ezután két kérdést intézett hozzájuk, amelyekre válaszolva testvéreink bizonyosságot tettek Is-

ten gondviselő szeretetéről és a további egymás iránti hűségükről. Ezt követően a lelkipásztor imádkozott áldást kérve testvéreink további közös útjára. Majd a gyülekezet énekelte az „Áldjon meg az Úr most téged!” kezdetű éneket. A családtagok egyenkénti köszöntéséhez csatlakozott Orgovány polgármestere, *Maszlík István* is jókívánságaival. Az ajándékok és az ünnepi virágcsokrok is a szeretet, az öröm és a hála kifejezői voltak. „*Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!*” (Jel 2,10)

Szlovák T.

(Folytatás az előző oldalról)

kezdett, mert automata váltóról beszéltek. Nekem is az van, ugyanis a gazdaasszonyomnak egy időben fájt a jobb keze, ezért is választott engem, hogy ne kelljen sokat sebességet váltania. No de hallga, miről is van szó? Újból ajándék leszek? Jé! A gazdim már ki is áll velem a garázsból. Mellém áll egy kerekesebb ember. Feláll és belém száll a kormányomhoz. De hát ezt az embert én már ismerem! Nahát! Már nem is tud járni? Régen még mankóval szállt belém. Na nem baj. Őt is hallottam már imádkozni, és a szívemet is melengette, hogy egy kicsit a lába is lehetek. Újból ajándék lettem. Mennyei Gazdám: Köszönöm neked!

Nagy-nagy városba kerültem. Át is alakítottak ám. A feketét és a gázt kézzel is lehet működtetni, és a kormányomra egy forgatógombot is kaptam. Tyű, jártuk ám megint az országot! Sok csonka-bonka emberrel találkoztam. Most ők csodáltak meg. A gazdim szintén sokat prédikált Jézusról.

A felesége sokszor lemosott és csinosított. Igaz, ő is mozgássérült, de szerettük egymást. Nemrég történt valami. Hogy is mondjam el?! Eleinte kissé bántott. Bent álltam a garázsban, amikor csöngött a gazdim telefonja. A csukott ajtón keresztül is hallottam, hogy valami Mercedest nyert. Szavazott egy primisimára, és sok szavazó közül őt húzták ki. Lett nagy hűhó. El is szomorodtam. Én egy Merci mellett labdába, akarom mondani, aszfaltba sem rúghatok. De ni csak, gazdim elmagyarázta, hogy nem kell neki Merci, hanem az árából vesz egy kisebb autót, egy részét az Úrnak adja, egy része meg jó lesz nehezebb napokra.

Hát velem mi lesz? – kérdeztem izgatottan. – Te ismét ajándék leszel. Ha már a Jó Isten ennek szánt téged. – De jó, de jó! Ismét csak szolgálhatom égi Gazdám az ajándékozó Istent.

A következő gazdám egy fiatal lelkipásztor lett. Jé! Mindig fiatalabbak. Én meg mindig öregebb leszek. Nem baj ám. Én csak egy eszköz vagyok. Egyszer ígyis-úgyis befejezem a szolgálatomat. Az a lényeg, hogy a gazdám a mennybe kerüljenek. Én így is boldog vagyok. Ajándék lehetek.

Dani Csaba

**Élőben
jelentkezünk!**

Változó apakép

Négyévesen: Az én apukám mindent tud.

Ötévesen: Az én apukám nagyon sokat tud.

Hatévesen: Az én apukám okosabb, mint a tiéd.

Nyolcévesen: Apu nem mindent tud jól.

Tízévesen: Apu gyerekkorában biztos minden másképp volt.

Tizenkét évesen: Á, apunak erről fogalma sincs! Olyan öreg, hogy már nem is emlékszik a gyerekkorára.

Tizennégy évesen: Ne is törődj a faterommal, olyan régimódi.

Huszonegy évesen: Hogy ő? Ugyan már, képtelen haladni a korral.

Huszonöt évesen: Na igen, tud ezt-azt, de hát ennyi idő alatt nem is csoda, ha ragadt rá valami.

Harmincévesen: Talán kérdezzük meg apa véleményét is! Elvégre ő a legtapasztaltabb.

Harmincöt évesen: Egy lépést sem teszek, amíg apámmal nem beszéltem.

Negyvenévesen: Kíváncsi vagyok, apám hogy csinálta volna ezt. Olyan okos volt, és elképesztően tapasztalt.

Ötvenévesen: Bármit odaadnék, ha most itt lehetne apám, és megbeszélhetném vele ezt a dolgot. Kár, hogy annak idején nem értékeltem az esztét. Sokat tanulhattam volna tőle.

Ann Landers

Miatyánk és meggyamag

**Beszélgetés a házasság hete 2012-es arcaival,
Lackfi Jánossal és Bárdos Júliával**

Az elismert költő házaspár, *Mezey Katalin* és *Oláh János* fia, valamint a neves zeneszerző, *Bárdos Lajos* unokája húsz évvel ezelőtt kötötte össze az életét. *Lackfi János* és *Bárdos Júlia* 1991-ben mondták ki a boldogító igent egymásnak, és azóta is vallják, hogy ott, az oltár előtt eldől egy egész élet, nem mindegy tehát, milyen fejjel és szívvel állunk oda. Az „emberélet útjának felén” járó költő-író-műfordítót és művészettörténész feleségét a meglett „igaz útról”, hétköznapijairól és ünnepeikről faggattuk.

– *Egy héttagú család életének a megszervezése nem kis feladat. Számíthat ebben János és a gyerekek segítségével?*

Júlia: A legkisebb lányunk még alsó tagozatos, a fiunk idén lett egyetemista. Korszakváltás történt, hiszen most már egészen önállóak, sokszor nagyon is. Elvileg újabban „luxusanya” lennék, de nem nagyon jut időm pihenni. Egy ekkora háztartásban sosincs megállás.

Janinak rengeteg író-olvasó találkozója és határidős munkája van, úgyhogy az itthoni munkabeosztásban csak akkor lehet rá számítani, ha itt van, és kiszakítható. Olyankor viszont nagy energiával veselkedik neki a feladatoknak, nem kényeskedik, hogy mi férfi-munka, mi nem az. A gyerekek munkakedve azon múlik, milyen hangulatban zajlik a sütés-főzés, takarítás. Bármit meg lehet szeretetni és utáltatni, ezért igyekszem jó hangulatot teremteni. Valljuk meg, harminc kiló meggyet kimagozni vacak dolog, de jó társaságban repül az idő... Közösségben minden munka sokkal élvezhetőbb.

– *Mennyire érvényes Júlia megálapítása a művészi alkotómunkára?*

János: Általában az író-t koszlott farmerben, magányosan, a papír fölé görnyedve képzeljük el. Sokszor azonban félő, hogy az irodalom elitista marad, egy szűk kör belülye: kilúgozódik belőle minden közösségi mozzanat, nagyképpen elbeszélünk az olvasók feje fölött. Én magam erőteljesen küzdök ez ellen, tavaly nyolcvan író-olvasó találkozón vettem részt. A honlapomon van egy Versgyár ro-

vat: a születendő versekhez az olvasók adják a témát, én pedig a szaktudást. Az egyetemi vagy iskolás kreatívírás-tanítás vagy a színházi munkák alkotóközösséget feltételeznek, hiszen az irodalmárnak révérszként kell átvinnie a túlsó partra azt, amit értéknek tart.

„Isten elindult felénk”

– *Az Ön számára mit jelentett Isten?*

János: Fafejűen azt gondoltam kiskoromtól, hogy itt-ott, körtefa lombjában, templomkertben, romantikus regényekben találkozgatók Istennel (persze még nem „járunk”), és ettől a fura hittől a környezetem sem tudott eltántorítani. Később aztán Juli próbált nagy nehezen terelgetni.

Júlia: Nem volt könnyű eset, Jani a Bibliát irodalmi műnek tartotta, utalásrendszerét „szakemberként” írói trükközésnek. Huzakodásaink során aztán, sok olvasmány és sok nagyszerű ember segítségével végül meglátta azt a folyamatot, amelynek során Isten elindult mindannyiunk felé.

János: A Bibliát felületesen ismer-tem, a miatyánk latin szövegét például *Alfred Jarry* vitriolos Übü királyából tanultam meg, rejtélyes indítatásból. Biztosra tudtam viszont, hogy Juli lesz a feleségem. Az esküvőnk előtti jegyesoktatásnak rengeteg köszönhetünk, nem csupán a hitelvek megalapozásában. *Osztie Zoltán* atya például elmondta, hogy a házasságban – amely három fél: egy férfi, egy nő és az Isten ügye – a szülőkkel folytatott vitákban mindig a házas félnek van igaza. Vagyis ha a feleség vagy a férj azt állítja, hogy a fehér fekete, akkor fekete, bármennyire erősködjük is az após vagy az anyós. A hasonló felismerések rengeteg helyzetben összetartottak bennünket. Újdonsült hívőként nagy garral vágtam neki a keresztyén életnek, és a mai napig bosszant jó pár rossz beidegződés, amely másokat talán már nem is zavar. Így aztán időnként provokatívan felcsapom a csizmát az asztalra, „kívülről jött” figuraként próbára téve a testvérek türelmét.

Sz. Kiss Mária
(*Family*, 2011/IV)

Börtönlelkész elismerése

Csuka Tamásné, a Református Misszió Központ börtönlelkésze kapta idén a Dizseri Tamás Szeretetszolgálati Díjat. Az elismerést azoknak adják, akik kiemelkedő munkát végeznek emberek testi-lelki gyógyításáért.

A díjat a budapesti református Bethesda Gyermekkórház kilenc évvel ezelőtt fiatalon elhunyt igazgatójának emlékére alapította a Magyarországi Református Egyház Zsinata, a Dunamelléki Református Egyházkerület, a Németajkú Református Egyházközség Protestáns Fóruma és a Bethesda Gyermekkórház. A bronz emlékművet nyolcadik alkalommal adták át.

A budapesti Hold utcai református templomban 2012. január 28-án, szombaton tartott ünnepségen a társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkár, *Balog Zoltán* így fogalmazott: Húsz éve és ma is az újrakezdésért harcolunk. Újrakezdésre van szükség, kilépve a régi, rossz beidegződésekből. Sokan ideális körülmények között sem tudnak újat kezdeni, sokaknak pedig a legnehezebb helyen, a börtönben sikerül. Ennek eszébe az idei kitüntetett, Csuka Tamásné.

Csuka Tamásné szolgálata lelki és fizikai értelemben is nehéz szolgálat. 20 éve szolgál a Váci Fegyház és Börtönben, de nem csak a rácsok mögött segít. A falakon kívül is segít a szabadultaknak visszailleszkedni a civil életbe, gyülekezetet találni.

A Dizseri-díjas Csuka Tamásné köszönetet mondott szolgálata „tanúinak”, – többek között – a börtönben lévő gyülekezetnek és családjának. Felidézte unokája szavait, amikor hazaérve gyakran így fogadta: „Nagymama, olyan börtönszagod van.” Csuka Tamásné lelki gyermekeinek tekinti a fogvatartottakat, hiszen – mint mondta – sokukat elhagyja a családja, és csak az Úristen marad a kapaszkodója. – Nekem nincs más dolgom, csak félreállni és odavezetni hozzá az embereket, arra az útra terelni őket, amire teremtett minket az Isten.

Az egyik jó útra „terelt” fogvatartott bizonyágtételében úgy fogalma-

zott – Krisztus nélkül hordunk bilincseket akár szabadon is. Én is ezeket a bilincseket hordoztam, és a börtönben lettem szabadabbá, amikor találkoztam Krisztussal. A börtönben jöttem rá, hogy van értelme az újrakezdésnek, és léteznek emberek, akik még nem söpörtek a szőnyeg alá. A fiatal férfi Csuka Tamásnéról úgy fogalmazott: Margitka hosszú éveken át támogatt minket, mindig volt vigasztaló szava és útmutatása számunkra.

A volt fogvatartott ma már vállalkozást épít és embereken segít a társával.

A Hold utcai református templomban tartott ünnepségen a többi között *Réthelyi Miklós* nemzeti erőforrás miniszter is gratulált Csuka Tamásné börtönlelkésznek a Dizseri-díjhoz.

RMK

A nagyon szülőknek

Hadd mondjam el, mi a véleményem a gyerekekről! Bennük van a küszködés, már amikor megérkeznek. És amikor a kezünkben tartjuk ezeket a tökéletes kis gyermekeket, nem az a feladatunk, hogy azt mondjuk, hogy „Nézzétek csak meg, hát nem tökéletes? Az a feladatom, hogy ilyen tökéletes maradjon – hogy ötödikesen bekerüljön a teniszcsapatba, és hetedikesen meg egyből az egyetemre.” Nem ez a feladatunk. Hanem az, hogy rájuk nézzünk, és azt mondjuk, „Figyelj csak... Tökéletlen vagy, és küszködöd kell majd, de érdemes vagy a szeretetre és a valakihez tartozásra.” Ez a feladatunk. Mutassatok nekem egy így felnevelt generációt, és egyből vége lesz a ma ismert gondoknak. (*Részlet Brene Brown A sebezhetőség ereje című előadásából, forrás: www.ted.com*)

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BEKÖLCE: 2011. október 5-én kísértük utolsó földi útjára **Prókai Istvánné** testvérnőnket, akit 76 évesen, váratlanul hívott magához az Úr. Annak idején ő ajándékozta férjével együtt azt a telket, amelyen az új imaház felépülhetett. Hálásak vagyunk Krisztusunk kegyelméért, hogy Lenke néni élete vége előtt visszatért Mennyei Atyánkhoz és a gyülekezetéhez.

SAJÓSZENTPÉTER: **Varga József** diakónus testvérünköt 2011. december 14-én búcsúztunk. Az örök élet reménységét és a vigasztalás ígét *Balog Miklós* lelkipásztor hirdette. Testvérünk 1917-ben született, 26 évesen merítkezett be. Háromévi orosz fogság után 1952-ben feleségül vette *Krisztián Ilonát*, és gyülekezetünk tagja lett. Két gyermeke és 15 unokája őrzi emlékét.

ORGOVÁNY: Január 14-én vetünk búcsút **Kiss László** testvértől, 90. évében hívta haza az Úr. Temetésén *Szlovák Tibor* lelkipásztor hirdette a vigasztalás és a hitben való meggyőződés bátorító ígét. A sírnál *Sinkovics Sándor* korábbi orgoványi lelkipásztor szólt a feltámadás reménységével bátorítva a gyászoló családot. Elköltözött testvérünk *dr. Kiss Ferenc* ny. lelkipásztor bátyja.

GYULA: 2012. január 16-án, 78. évében hunyt el **Hajdú Ferenc** a Gyulai Baptista Gyülekezet tagjaként. A gyulai temetőben január 28-án *Matuz József* hirdette a vigasztalás ígét az Ézs 43,1–3 alapján.

H I R D E T É S E K

♦ **Hangszert keres** Mindenféle vonós hangszert vásárolnék tanítványaim részére, illetve cimbalmot és harmonikát. Tel.: 06/70/564-6078 – *Balázs József*.

♦ **Ingyenes jogi tanácsadás** Az MBE székházában (VI. ker., Benczúr u. 31.) minden kedden **15–16** óráig érkezési sorrendben. Ügyvéd: *dr. Zolcsák Ottó*. Bejelentkezés nem szükséges, de lehetséges: 06/30/3068-340; 06/20/775-8181 (baptifon).

A házasság hete 2012 rendezvényajánló

Budapest, Pasarét: Február 18-án (szombat) 10-től fél 4-ig a pasaréti református templomban (1026 Budapest, Torockó tér 1.) Reménységéből a reménységbe címmel házaspári csendesnap. *Selmeczi házaspár, Budai házaspár, dr. Pálhegyi Ferenc.* Szervezi a Bibliai Házasságigazgató Szolgálat és a Pasaréti Református Egyházközösség. Gyermekprogram, gyermekvigyázás: 9.30-15.30-ig.

Debrecen: Február 11-én, szombaton 15-18-ig a Debrecen-Nagyterdei Református Gyülekezetben (4032 Debrecen, Bolyai u. 25.). Arra vágyunk, ami a miénk? címmel kezdődő programban *dr. Pálhegyi Ferenc* előadásai: Kommunikáció; Megbántás és megbocsátás. Közben személyes vallomásokot hallhat a közönség.

Debrecen: Február 18-án, szombaton 15 órától szintén a Debrecen-Nagyterdei Református Gyülekezetben Mit tehetek azért, hogy a gyermekemet az Úrhoz vezessem? címmel *Ambrus Gábor és Zsuzsi* tart előadásokat. A debreceni rendezvényeken gyermekfelügyeletet biztosítanak. Az előadások vázlata és a hangfelvételek letölthetők lesznek a www.refnagyerdo.hu címről.

Gödöllő: Február 15-én, szerdán 18.30-kor a baptista imaházban Rejtett tartalékok a családban címmel lesz előadás.

Gödöllő: Február 17-én, pénteken 18.00-kor a Városháza házasságkötő termében A nagycsalád extrém sport címmel a házasság hete arcai, *Bárdos Júlia és Lackfi János* estje lesz.

Szeged: Február 12-én, vasárnap 17 órakor a baptista imaházban (Hétvezér u. 5/b) Unisex avagy „Fából vaskariká”? – előadás férfiakról és nőkről fiataloknak és felnőtteknek címmel *dr. Pécsi Rita* neveléskutató tart előadást.

Szeged: Február 17-én, pénteken a Móra Ferenc Múzeum dísztermében „Hetedik mennyország”, avagy a lelkeszlak titkai – talkshow vendégei: *Balogh Barnabás és Magdolna, Czágány Gábor és Czágányiné Németh Melinda, Cserháti Sándor és Olmmacht Magdolna*, valamint *Kereskényi Sándor és Livia* lelkeszlak házaspárok. Házigazda: *Kisimre Ferenc*. A program ideje alatt a gyermekfelügyelet biztosított.

Koreai keresztyén festő Budapesten

2012 februárjában *Kim Ki Chul* keresztyén festőművész természetes kőporteknikával készült képei Berlin és Bécs után Budapesten is bemutatásra kerülnek. A kiállítás főszervezője az International Youth Fellowship nevű dél-koreai keresztyén szervezet, melynek elsődleges célkitűzése a fiatalok körében végzett missziós szolgálat.

Európában egyre felkapottabb a távol-keleti kultúrák örökségével foglalkozni, azonban igazi ritkaságnak számítanak az olyan rendezvények, események, ahol az ázsiai keresztyénséget ismerhetjük meg közelebbről. *Kim Ki Chul* kiállításának megtekintése éppen egy ilyen kicsiny ablakként segíthet személyesen, a „keletrajongás” kritikátlan összemosásai nélkül meg-

ízlelni koreai keresztyén testvéreink gondolkodásmódját és hitvalló művészetét.

A megnyitó ünnepség február 13-án délután 16 órakor a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumban (1036 Budapest, Korona tér 1.) lesz. A kiállítás megtekinthető február 19-ig 10-18 óra között. Hétköznaponként 16 órától, valamint hétvégén 11 és 16 órától maga a művész tart tárlatvezetést tolmács segítségével. A belépés és a tárlatvezetés minden látogató számára díjmentes.

Bővebb információ: IYF Hungary, cím: 1147, Ilosvai Selymes Péter u. 110.; telefon: 06-30-407-7034; e-mail: iyf.budapest@gmail.com.

Kovács Janka Tímea

Könyvajánló

Leleszi Balázs Károly: Intarzia parázsló tüzekkel

Leleszi Balázs Károly, akinek a neve ismerősen cseng a *Békehírnök* olvasói előtt is, egy új kötetben válogatott és új verseket tett az olvasók asztalára. A kötet címe: *Intarzia parázsló tüzekkel*. Meglehetősen talányos, de a versek lírai formába öntött üzenete magáért beszél, és szertefoszlatja az érthetlenség ködhomályát.

A képekbe öltöztetett gondolatgazdagság, nyelvi lelemény, bravúr, kifejezőkészség elképesztő... Nyelvünk átfogó ismeretéről, s gazdag szókincsről tanúskodik. De időtállóságát a bibliai szellemiség adja, amit körülölel az evangéliumok tisztasága.

Vannak hosszabb lélegzetű, és vannak rövidebb lírai megnyilatkozások. De a rövid sohasem kevés...

Ezek a versek nemcsak esztétikai élményt nyújtanak, hanem helyelközzel metafizikai magasságokba emelik a költői szépre szomjazó lelket. De híd szerepük is van az anyagi világ és a transzcendens között. Ugyanakkor égi magasságokba emelkedő lépcsők is.

Leleszi Balázs Károly versei a látható-láthatatlan lenyomatait, felül-emelkednek minden mulandón és izmuson. Földi bolyongóknak utat mutató, fénykedő tüzek.

Isten dicsőségének tükörképei.

Fejlettebb esztétikai érzékkel rendelkező olvasók figyelmébe ajánlom őket.

Venyercsán László